

Aan hare Excellentie de Minister voor Natuur en Stikstof,
Mevrouw C. van der Wal – Zeggelink.

Betreft: Zienswijze als reactie op Ontwerpregeling niet openen van de jacht op konijnen (landelijk) en hazen (Groningen, Limburg en Utrecht).

Excellentie,

Men kan op twee manieren naar de natuur kijken en natuurbeleid baseren:

Of,

men ziet of denkt dat de natuur bestaat uit bepaalde diersoorten die mooi, zacht en aaibaar zijn met bruine ogen en dat die soorten aller noodzakelijkst beschermd moeten worden. Dergelijk beschermingsbeleid betekent een keuze voor selectief voortrekken op grond van menselijke affectieve motieven of waardeduiding.

Vrijwel steeds lijkt in dergelijk beleid begrip te ontbreken voor de invloed ervan op andere diersoorten, kwetsbare vogelsoorten, vegetatie en insectenwereld.

De selectieve maatregelen ter bescherming van verwilderde of algemeen loslopende huiskatten, van de vos, van ganzen en damherten zijn van dergelijk beleid recente voorbeelden. (bescherming van damherten in de Amsterdamse Waterleiding Duinen heeft geleid tot overpopulatie met een zeer ongunstig effect op de karakteristieke vogelstand).

Bij veel dierenbeschermingsorganisaties herken ik deze visie op natuurbeheer. En in rechterlijke uitspraken. Terwijl vergelijkbare discriminatie en op strikt persoonlijke emotie voortrekken van individuele groepen in de humane wereld al lang met terechte morele afkeuring en verstandige wetgeving wordt bestreden.

Ofwel,

men gaat uit van de realiteit en de 'intrinsieke waarde' van ieder dier en iedere diersoort , zoals dat in natuurbeschermingswetten is geformuleerd, ook en juist ten aanzien van die uitvoerende functie die 'jacht' genoemd wordt met inbegrip van de regulerende component. Veel genoemd zijn de argumenten dat juist de jagers grote inspanningen en betrokkenheid aan de dag leggen om de situatie voor hun wild en voor de natuur in het algemeen te optimaliseren en de natuurlijke omstandigheden waar mogelijk in haar voordeel te beïnvloeden. Ook door de aanwezigheid van jagers in het veld buiten de gereguleerde jachtseizoenen en door hun bijdrage aan bestrijding van clandestiene natuurschade en vuilstort. Dat alles binnen de kaders van de ten aanzien van hun bevoegdheden zeer gedetailleerde wetgeving.

Een zekere oogst die de jager uit zijn goede wildstand ten deel mag vallen is volledig natuurlijk en een uitgesproken vorm van duurzame voedselwinning.

De jacht oefent door haar traditionele en eveneens sterk wettelijk vastgelegde methoden van uitvoering slechts een zorgvuldige, beperkte en plaatselijke invloed uit op populaties */. Als het de Minister werkelijk gaat om zorg om de konijnen en de hazen moet gekeken worden naar de veel grotere schade die de soorten ondervinden van biotoop vernietiging door stadsuitbreidingen, woningbouw, bedrijvenparken, infrastructuur en monocultuur gewassen en landbouwmethoden. Ook het algemene beleid om natuurgebieden toegankelijker te maken voor het publiek (inclusief het effect van loslopende honden) draagt ongetwijfeld bij aan verslechtering van de leefomgeving van hazen en veel ander diersoorten. Daarenboven vallen in het verkeer talloze slachtoffers, ook onder ander zoogdieren en vogels. Wie oprecht de dieren wil beschermen zal moeten aandringen op een beperking van de maximum snelheid tot 60 km per uur op de buitenwegen.

Het sluiten van de jacht op konijn en haas, in de veronderstelling dat het een bijdrage is aan de welstand van deze diersoorten, beschouw ik daarom als een niet ter zake kundige maatregel. En persoonlijk ook als ontkenning van mijn goede bedoelingen en actieve inzet als jager.

Ik kom daarmee op grond van mijn zienswijze met de onderstaande vragen:

1– Bent U het met mij eens dat het niet openen van de jacht **geen** wezenlijke bijdrage levert aan de instandhouding van een gezonde populatie van konijn en haas?

2– En dat met deze maatregel een schijnoplossing wordt gepresenteerd waarbij de **aandacht wordt afgeleid** van andere, wél belangrijke factoren die van negatieve invloed zijn op de genoemde populaties en op de toestand van de natuur in het algemeen?

Met oprechte dank voor de aandacht aan mijn brief geschonken en met de meeste hoogachting.

*/ Uit analyse van doodsoorzaken van houtduiven die geringd waren met een ring van het Nederlandse Vogeltrekstation ARNHEM te Wageningen van 1990 tot 2004 vond ik dat de doodsoorzaak 'geschoten' slechts 2,6% van de teruggemelde vogels betreft. Andere oorzaken zoals 'gepakt door kat', 'tegen raam gevlogen', 'prooiresten' en 'verkeersslachtoffer' vormen een groter aandeel. De houtduif floreert in Nederland als soort. De jacht op houtduiven en de schade bestrijding is een voorbeeld hoe jacht derhalve plaatselijk wel effectief maar zonder schade aan de instandhouding van de soort uitwerkt.